

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Miloslava Výborného a soudců JUDr. Milana Podhrázkého, Ph.D. a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobce: **M. H.**, zastoupený Mgr. et Mgr. Janem Jungem, advokátem se sídlem Štěpánská 615/24, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 11. 2017, čj. MV-114473-4/SO-2017, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 21. 11. 2018, čj. 30 A 222/2017-65,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se vrací** soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **5 000 Kč**, který mu bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí k rukám zástupce žalobce Mgr. et Mgr. Jana Junga, advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyššímu správnímu soudu byla 11. 1. 2019 doručena kasační stížnost žalobce (dále „stěžovatel“) proti v záhlaví uvedeného rozsudku Krajského soudu v Plzni, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti shora označenému rozhodnutí žalovaného. Tímto rozhodnutím byla žalobci zrušena platnost povolení k trvalému pobytu, jelikož byl trvalý pobyt povolen na základě předložení padělaných anebo pozměněných náležitostí ve smyslu § 77 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky.

[2] V kasační stížnosti stěžovatel neuvedl, z jakých důvodů ji ve smyslu § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“), podal, stejně jako neuvedl žádné konkrétní skutkové či právní okolnosti podřaditelné pod toto ustanovení. Neuvedl rovněž ani to, čeho se kasační stížností domáhá. Stěžovatel uvedl, že kasační stížnost dodatečně upřesní a odůvodní. Nejvyšší správní soud jej proto usnesením ze dne 29. 1. 2019, čj. 8 Azs 7/2019-15, vyzval, aby v zákonné lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost tak, že uvede důvody, pro které napadá rozsudek krajského soudu

(§ 106 odst. 3 s. ř. s.), a uvedl, co navrhuje (petit ve smyslu § 37 odst. 3 s. ř. s.). Stěžovatel byl zároveň poučen o tom, že pokud nedoplní kasační stížnost ve stanovené lhůtě a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud kasační stížnost odmítne.

[3] Výše uvedené usnesení Nejvyššího správního soudu bylo doručeno zástupci stěžovatele 30. 1. 2019. Stěžovatel 1. 3. 2019 předal k poštovní přepravě doplnění kasační stížnosti včetně doplnění návrhu na přiznání odkladného účinku, což je zřejmé z přiložené obálky, v níž byla zásilka Nejvyššímu správnímu soudu 4. 3. 2019 doručena. Doplnění kasační stížnosti je taktéž datováno dnem 1. 3. 2019.

[4] Jelikož lhůta uložená výše uvedeným usnesením představuje procesní lhůtu, platí, že je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence (§ 40 odst. 4 s. ř. s.). Vzhledem k tomu, že k doplnění kasační stížnosti Nejvyšší správní soud stěžovateli uložil lhůtu jednoho měsíce, jejíž běh započal 30. 1. 2019, měl by konec této lhůty podle § 40 odst. 2 s. ř. s. připadat na den, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek této lhůty. Takový den v měsíci únoru však není. Pro určení konce lhůty se tak v tomto případě použije pravidlo obsažené v § 40 odst. 2 *in fine* s. ř. s., které stanoví, že „*není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.*“ Posledním dnem měsíce února je v letošním roce čtvrtek 28. 2. 2019, lhůta pro doplnění kasační stížnosti tedy skončila tímto dnem. Doplnění kasační stížnosti odeslané soudu prostřednictvím držitele poštovní licence 1. 3. 2019 je tak opožděné.

[5] Podle § 106 odst. 3 s. ř. s., nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.

[6] Ústavní soud již v nálezu ze dne 10. 8. 2006, sp. zn. I. ÚS 138/06, č. 152/2006 Sb. ÚS, uvedl, že „*tak závažné procesní oprávnění, jakým je možnost stěžovatele rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody, nelze činit závislou na právně nejisté a nepředvídatelné skutečnosti, zda soud vyzve stěžovatele k doplnění náležitostí kasační stížnosti ve smyslu § 106 odst. 3 s. ř. s. či nikoli. To nic nemění na skutečnosti, že pokud je stěžovatel vyzván k doplnění kasační stížnosti postupem dle § 106 odst. 3 s. ř. s., může rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody jen ve lhůtě jednoho měsíce v tomto ustanovení zakotvené, pokud nebyla na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů soudem prodloužena.*“ Soudní řád správní zakotvuje koncentraci řízení o kasační stížnosti, je-li stěžovatel podle § 106 odst. 3 s. ř. s. vyzván k doplnění kasační stížnosti. Uplatnit důvody dosud v kasační stížnosti neuplatněné tedy v takovém případě lze pouze v měsíční lhůtě stanovené usnesením soudu, kterou lze prodloužit pouze na včasnou žádost stěžovatele. K důvodům kasační stížnosti uplatněným po uplynutí uvedené lhůty nelze s ohledem na opožděnost takového doplnění kasační stížnosti přihlížet (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2009, čj. 2 As 28/2009-28).

[7] V daném případě stěžovatel podal blanketní kasační stížnost, kterou ve stanovené lhůtě nedoplnil, ani ve stanovené lhůtě nepožádal o prodloužení lhůty. Podle výše popsané

pokračování

judikatury nelze k námitkám uplatněným po uplynutí této lhůty přihlížet. Z důvodu neodstranění vad kasační stížnosti tak není možné v řízení o kasační stížnosti pokračovat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 37 odst. 5, § 46 odst. 1 písm. a), § 106 odst. 3 a § 120 s. ř. s. odmítl.

[8] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[9] Vzhledem k odmítnutí kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 10 odst. 3 *in fine* a § 10 odst. 5 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, o vrácení zaplaceného soudního poplatku ve lhůtě 30 dnů stanovené v § 10a odst. 1 téhož předpisu.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 6. března 2018

JUDr. Miloslav Výborný
předseda senátu